

SZTEhírek > Hírárchívum > 2020. Május

Járványhelyzetben figyelünk az ápolókra és a szülésznőkre

2020. május 19.

A WHO az idei évet az ápolók és a szülésznők évének nyilvánította. Különös aktualitást ad az eseménynek, hogy a koronavírus járvány elleni küzdelem az egészségügyi dolgozók munkájára irányította a figyelmet. Mint a „vírus elleni csatában harcoló hősokeket” a lakosság világszerte kedvességekkel, adományokkal lelkesíti. Vajon ez a civil lendület a járványhelyzet enyhülése után is kitart?

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

Mennyire látunk bele egy „egészségügyi” életébe? Az SZTE Szent-Györgyi Albert Klinikai Központ vezető ápolójával és vezető szülésznőjével beszélgettünk szakmaiságról, lelki érzékenységről és a mindennapi küzdelmekről.

Amikor tavaly az Egészségügyi Világszervezet (WHO) az Ápolók Nemzetközi Tanácsával közösen a 2020-as évet az ápolók és a szülésznők nemzetközi évének nyilvánította, még senki sem sejtette, hogy ebben az esztendőben egy példátlan világjárvány, a COVID-19 elleni drámai küzdelem is az egészségügyi szakdolgozókra irányítja a figyelmet.

Florence Nightingale, a modern ápolás megteremtője születésének 200. évfordulója egybeesik a vírusos fertőzést okozó világméretű pandémiával. A WHO becslése szerint a világnak 9 millióval több ápolóra és szülésznőre lenne szüksége a 2030-ra kitűzött egészségügyi célok eléréséhez. „Ami járványügyi helyzet hangsúlyosan rámutat, hogy a világban az ápolás szimbóluma méltán lett a Florence Nightingale-i lámpás! Az élet nehéz pillanataiban a remény lángját ma is az ápolók tartják a kezükben!” – olvasható honlapunkon is az SZTE Szent-Györgyi Albert Klinikai Központ Ápolásvezetési és Szakdolgozói Oktatási Igazgatás május 12-i nemzetközi ápolók napja apropóján megfogalmazott köszöntőjében. E sorokhoz és a WHO nemzetközi évéhez kapcsolódva a klinikai központ egy ápolóját és egy szülésznőjét kértük meg, hogy megszólalásukkal, történetükkel tegyék személyessé a megemlékezést.

Avilágjárvány generálta egészségügyi feladatokról szólva az azonnali segítségnyújtást emelte ki Benyó Lajos. Az SZTE Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Intézet Neurotraumatológiai Intenzív részlegének vezető ápolója hangsúlyozta, ilyen ismeretlen fenyegetettséggel még soha nem álltunk szemben. - Eddigi 35 éves pályafutásom alatt az egészségügyi ellátórendszer még nem volt ilyen hatalmas készültségi állapotban, mint most, nem kellett ekkora feladattal megbirkóznia. Ez mindannyiunk számára új helyzet. A szegedi járványügyi intenzív ellátás kialakításánál is ott segítetttem, ahol csak tudtam, örömmel láttam el a feladatomat –árulta el. A tavaly ősszel Klinikai Központ Elnöki Dicséretben részesült szakember a pályáját 1985-ben a makói kórházban segédápolóként kezdte, két évvel későbbmár az akkor indult makói intenzív osztályon dolgozott. Megfogalmazása szerint egy intenzív ápolónak az aneszteziológiai és intenzív terápiai ellátás robbanásszerű technológiai fejlődésével szinkronban állandóan tanulnia kell. Ennek szellemében az évtizedek alatta napi 12 órás munka mellett végezte el a szükséges egészségügyi képzéseket, és tette le az általános ápoló, általános asszisztens, felnőtt szakápolói szakvizsgát, valamint végezte el az intenzív betegellátó szakápoló szakosító képzést. Később pedig a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán megszerezte az egészségügyi tanári diplomát. A szegedi Szent-Györgyi Albert Klinikai Központban 1996-ban kezdett el dolgozni. – A klinikai központbana 2000-es évek közepén lehettünk tanúi jelentős technológiai innovációnak, a legmodernebb lélegeztető gépek, betegőrző monitorok és modern infúziós pumpákérkeztek az intézetbe – hangsúlyozta a vezető ápoló.

Miben tér el, miben speciális egy intenzív ápoló feladatköre a többi ápolóéhoz képest? – kérdeztük Benyó Lajost, aki úgy fogalmazott, hogy egyfajta bővített tevékenység az övék: - Egyrészt az intenzív osztályos terápia rendkívüli műszerezettségére kiemelt szakmai tudást és feladatkört jelent, egyszerre kell érteni például a komplex technikai eszközök, mint például a lélegeztető gépek, a fecskendő és volumetrikus infúziós pumpák vagy az agyi funkciók monitorozására alkalmas licox készülékek kezeléséhez, másrészt el kell tudni végezni a betegágy mellett a szükséges laboratóriumi vizsgálatokat. – De a legfontosabb, hogy ne felejtünk el ápolni. Hiszen ezért vagyunk. Mindig mondom a tanítványaimnak, hogy soha nem tudhatjuk bizonyosan, hogy az intenzíven fekvő beteg mit érzékel a

külvilágból, ezért mindig beszéljünk hozzájuk – árulja el a szakmai bölcsességét Benyó Lajos, aki a szakdolgozók elméleti és gyakorlati képzésében is nagy szerepet vállal, Szegeden kívül az ország más városaiban is tart tanfolyamokon, kongresszusokon és fórumokon szakmai előadásokat. A folyamatos figyelem és beszéd kiemelt szerepére a vezető ápoló egy szép példát említ: évekkor ezelőtt történt, hogy egy korábban kómás állapotból szerencsésen felgyógyult betegétől, egy zenetanárnőtől kapott egy könyvet, amibe a köszönet mellett azt írták: „nem emlékszem az arcára, csak a hangjára és az illatára”.

A tapintat, és az emberek iránti mély empátia is jellemez egy jó szülésznőt, derül ki a Tóth Erzsébettel, a Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika vezető szülésznőjével folytatott beszélgetésből. Zsóka – mint elárulta, szinte mindenki így ismeri – 1977 július 1-től – kisebb kitérőktől eltekintve a klinikán dolgozik, és 2000 óta tölti be a vezető pozíciót. – 43 éve csinálom, nagyon szeretem a szülésznői feladatot, nem is munkának, hanem hivatásnak tartom – árulja el a 2019-ben a Magyar Ápolási Egyesület által kimagasló szakmai munkásságáért díszoklevélben és kitűzőben részesített szülésznő.

Miért ezt a pályát választotta? - Az egészségügyi középiskola negyedik osztályában megnézhattunk egy szülést, és az az egy szülés döntötte el, hogy én ezt a pályát szeretném választani – halljuk Zsókatól. – Mi hatott ilyen erővel? – Annak a szépsége és izgalma, hogy a világra segíthetek egy újszülöttet. Ezt az érzést azóta is minden egyes szülésnél újra és újra átélem – fogalmazott, majd hozzátette, megtiszteltetésnek érzi, hogy ott lehet egy család születésénél, amikor egy pár megengedi, hogy jelenlétével és pszichés támogatásával átsegítse a vajúdo nőt ezekben a nehéz órákban. – A szülésznő akkor találkozik először a kismamával, amikor az megjelenik a szülőszobán. Ebben a rendkívüli élethelyzetben pár óra alatt kell kialakítani a harmonikus kapcsolatot, a komplikáció mentes szülés érdekében a sikeres együttműködést. Ugyanakkor egy szülésznőnek pszichológiailag is fel kell ismernie, hogy a szülés előtti órákban a pár milyen mértékben igényli az ő személyes jelenlétét és segítségét – hangsúlyozta a vezető szülésznő. Mint elmondta, nem lehet megtanulni, hogyan bánjanak az emberekkel, mert mindenki másra érzékeny. Amikor például egy kismama különféle egészségi okokból elveszíti magzatát, a dráma és a gyász idején a szülésznő

feladata, hogy segítse a fájdalom és az elengedés óráit.

Érzékletes példával szemlélteti hivatását: olyan, mint az autóversenyzés, gyakorlatilag pár másodperc alatt kell 0 km-ről 100 km-re felpörögni, vagyis a szülőszobában a nyugalmi időszakokat, a csendes várakozást hirtelenváltja fel valami rendkívüli esemény, amire a kismama és a baba egészsége érdekében azonnal lépni kell. Zsóka ezt a gyors reagálást is szereti ebben a munkában. És azt is, hogy ma már szülésznőt is választhat egy kismama. Régen nem ez volt a gyakorlat, éspályája egyik legnagyobb ajándékának tartja, hogy közel harminc éven keresztül egy család életének olyan módon lehetett „részes”, hogy egy édesanya mind a három gyermeke születésénél ő volt a szülésznő. Ez a kapcsolat azóta is tart, ugyanis az egyik leánygyermek szintén Zsókanál hozta világra gyermekét.

SZTEinfo Lévay Gizella

Fotók: Bobkó Anna

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

MAGYARORSZÁGI
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

SZÉCHENYI 2020

Kövess minket!